

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudců JUDr. Veroniky Burianové a Mgr. Lukáše Pišvejce ve věci

žalobce: **B. D.**
zastoupen Mgr. Markem Sedlákem, advokátem
sídlem Příkop 8, 602 00 Brno

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**
sídlem Nad štolou 936/3, 170 00 Praha

o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Napadené rozhodnutí

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného správního orgánu a žádal, aby bylo zdejším soudem rozhodnuto, že žalovaný je povinen vydat rozhodnutí ve správním řízení o jeho žádosti ve věci povolení k přechodnému pobytu.

II.

Žaloba

2. V podané žalobě žalobce uvedl, že podal dne 18. 9. 2019 u odboru azylové a migrační politiky ministerstva vnitra žádost o povolení k přechodnému pobytu, o které vede žalovaný řízení pod sp. zn. OAM-16193/PP-2019 a o níž žalovaný dosud nerozhodl. Dne 28. 7. 2020 podal žalobce ke Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti, které usnesením ze dne 19. 8. 2020, čj. MV-119986-3/SO-2020, nebylo vyhověno s odůvodněním, že o žádosti žalobce žalovaný rozhodl již dne 13. 7. 2020.
3. Žalobce namítl, že záznamem ze dne 13. 7. 2020 o usnesení, že řízení o žádosti žalobce bylo zastaveno ze zákona podle § 169r odst. 2 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb. (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) dnem 11. 6. 2020, kdy nabytí právní moci rozsudek trestního soudu ukládající žalobci trest vyhoštění, nebylo řízení zastaveno. Tento postup podle žalobce vylučuje fakt, že je rodinným příslušníkem občana EU, tudíž se na něj vztahuje Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. 4. 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států (dále jen „směrnice“). Ustanovení § 169r odst. 2 písm. b) zákona o pobytu cizinců nemá oporu ve směrnici a oproti standardům směrnice zhoršuje postavení rodinných příslušníků občanů EU.
4. Druhá žalobní námitka spočívala v tom, že usnesením Nejvyššího soudu čj. 9 Tdo 834/2020-231 ze dne 11. 8. 2020 (dále jen „usnesení dovolacího soudu“) došlo k odkladu výkonu trestu vyhoštění, uloženého trestním rozsudkem, tudíž žalobce s účinky ex tunc nesplňuje hmotněprávní podmínky § 169r odst. 2 písm. b) zákona o pobytu cizinců.
5. Žalobce žádal, aby soud uložil žalovanému povinnost vydat do 30 dnů ode dne právní moci rozsudku rozhodnutí ve věci správního řízení o žádosti žalobce o přechodný pobyt.

III.

Vyjádření žalovaného k žalobě

6. Ve vyjádření k podané žalobě žalovaný uvedl, že s žalobou nesouhlasí, protože ve věci není nečinný, kdy řízení bylo zastaveno, vzhledem k nabytí právní moci rozsudku trestního soudu, jímž byl žalobci uložen trest vyhoštění. Žalovaný dodal, že meritorně neposuzoval,

zda je či není žalobce rodinným příslušníkem občana EU dle § 15a zákona o pobytu cizinců.

7. Žalovaný žádal, aby soud žalobu žalobce jako nedůvodnou zamítl.

IV.

Posouzení věci

8. Vzhledem k tomu, že žalobce ve lhůtě jemu k tomu soudem poskytnuté ve výzvě soudu ze dne 28. 8. 2020 a ani později nevyjádřil svůj nesouhlas s takovýmto postupem a že žalovaný s tímto postupem souhlasil výslovně ve vyjádření k žalobě, rozhodl soud v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. o věci samé bez jednání.

V.

Rozhodnutí soudu

9. V souladu s § 81 odst. 1 s. ř. s. soud rozhodl na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.
10. Podle § 79 odst. 1 s. ř. s. platí, že ten, kdo bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, se může žalobou domáhat toho, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo vydat osvědčení.
11. Podle § 81 odst. 2 s. ř. s. pak platí, že je-li návrh důvodný, soud uloží rozsudkem správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení a stanoví k tomu přiměřenou lhůtu, ne však delší, než kterou určuje zvláštní zákon. § 81 odst. 3 s. ř. s. stanoví, že soud zamítne žalobu, není-li důvodná.
12. Soud předesílá, že podmínka stanovená v § 80 odst. 1 s. ř. s. byla splněna, protože žaloba byla podána dne 27. 8. 2020, kdy dne 18. 11. 2019 měla marně proběhnout lhůta stanovená pro vydání rozhodnutí dle § 80 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 169t odst. 6 písm. f) zákona o pobytu cizinců v délce 60 dnů od tvrzeného podání žádosti dne 18. 9. 2019. Zároveň žalobce v souladu s § 79 odst. 1 s. ř. s. bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti, když nadřízený orgán žalovaného usnesením ze dne 19. 8. 2020 nevyhověl jeho žádosti o přijetí opatření proti nečinnosti žalovaného ve věci řízení o žádosti žalobce.
13. Žaloba není důvodná.
14. Mezi účastníky je nesporný následující skutkový stav.
15. Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 5, čj. 19 T 84/2019-129, ze dne 19. 6. 2019, ve spojení s usnesením Městského soudu v Praze sp. zn. 44 To 43/2020 ze dne 11. 6. 2020 (dále jen „*trestní rozsudek*“) byl žalobci uložen trest vyhoštění z území České republiky na dobu 20 měsíců. Dne 18. 9. 2019 podal žalobce žalovanému žádost o vydání povolení k přechodnému pobytu rodinného příslušníka občana EU podle § 87b zákona o pobytu cizinců. Žalovaný dne 13. 7. 2020 vydal podle § 169r odst. 3 zákona o pobytu cizinců záznam o usnesení čj. OAM-16193-37/PP-2019, podle něhož řízení o žádosti žalobce

zastavil podle § 169r odst. 2 písm. b) zákona o pobytu cizinců dnem 11. 6. 2020, kdy nabyl právní moci trestní rozsudek ukládající žalobci trest vyhoštění. Záznam byl doručen zmocněnci žalobce dne 15. 7. 2020. Žalobce podal Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti ze dne 28. 7. 2020. Nadřízený orgán žalovaného usnesením ze dne 19. 8. 2020, čj. MV-119986-3/SO-2020, žádosti žalobce nevyhověl s odůvodněním, že o žádosti žalobce žalovaný rozhodl již dne 13. 7. 2020. Z usnesení dovolacího soudu vyplývá, že výkon trestního rozsudku, jímž byl žalobci uložen trest vyhoštění, byl odložen do doby, než bude rozhodnuto Nejvyšším soudem o dovolání žalobce.

16. Soud vyšel při rozhodnutí věci z následující právní úpravy.
17. Podle § 87b odst. 1 zákona o pobytu cizinců je povinen rodinný příslušník občana Evropské unie, který sám není občanem Evropské unie a doprovází občana Evropské unie na území nebo následuje občana Evropské unie, který na území pobývá, požádat ministerstvo o vydání povolení k přechodnému pobytu, pokud hodlá na území pobývat přechodně po dobu delší než 3 měsíce.
18. § 169r odst. 2 písm. b) zákona o pobytu cizinců stanoví, že řízení o žádosti je zastaveno dnem, kdy nabyl právní moci rozsudek ukládající trest vyhoštění nebo vykonatelností rozhodnutí o správním vyhoštění, jde-li o žádost o vydání nebo prodloužení oprávnění k pobytu podle tohoto zákona.
19. Podle § 169r odst. 3 zákona o pobytu cizinců se o skutečnosti, že řízení bylo zastaveno podle odstavce 2, vydá usnesení, které se pouze poznamená do spisu a vyrozumí se o něm žadatel.
20. § 76 odst. 3 správního řádu stanoví, že o usnesení, které se pouze poznamená do spisu, se účastníci vhodným způsobem vyrozumí; takové usnesení nabývá právní moci poznamenáním do spisu. Podle § 76 odst. 5 správního řádu platí, že proti usnesení, které se pouze poznamená do spisu, se nelze odvolat.
21. Rozhodnou právní úpravu shrnuje soud tak, že podal-li žadatel správnímu orgánu žádost o vydání povolení k přechodnému pobytu podle § 87b zákona o pobytu cizinců, správní orgán musí do spisu poznamenat usnesení o zastavení řízení o žádosti ke dni nabytí právní moci rozsudku ukládající žadateli trest vyhoštění (viz § 169r odst. 2 písm. r), odst. 3 zákona o pobytu cizinců). V takovém případě je řízení o žádosti žadatele zastaveno dnem poznamenání do spisu, kdy usnesení o zastavení řízení nabývá právní moci, aniž by bylo lze napadnout ho odvoláním (viz § 76 odst. 3, 5 správního řádu).
22. Pro posouzení důvodnosti obou žalobních námitek bylo klíčové, zda ke dni rozhodnutí soudu byl žalovaný nečinný, tj. zda byl v prodlení s vydáním konečného rozhodnutí ve věci žádosti žalobce.
23. Mezi účastníky řízení nebylo sporné, že záznam o usnesení o zastavení řízení ke dni 11. 6. 2020, týkající se žádosti žalobce podle § 87b zákona o pobytu cizinců ze dne 13. 7. 2020, byl poznamenán do spisu a žalobce byl o něm vyrozuměn dne 15. 7. 2020. Dále mezi účastníky nebylo sporné ani to, že ke dni 11. 6. 2020 nabyl právní moci trestní rozsudek, jenž uložil žalobci trest vyhoštění. Je tudíž zřejmé, že řízení o žádosti žalobce bylo ex lege zastaveno ke dni 11. 6. 2020 a usnesení o zastavení řízení nabylo právní moci dne 13. 7. 2020. V době rozhodování soudu tedy žalovaný nebyl nečinný a nebyl v prodlení s vydáním konečného rozhodnutí o žádosti žalobce, protože řízení o žádosti žalobce bylo

z titulu § 169r odst. 2 písm. b) zákona o pobytu cizinců zastaveno ke dni 11. 6. 2020 a usnesení o zastavení řízení nabylo právní moci dne 13. 7. 2020.

24. Namítal-li žalobce, že postup správního orgánu je vyloučen směrnicí, protože žalobce je rodinným příslušníkem občana EU, jde o námitku nedůvodnou, protože směrnice vyhoštění rodinného příslušníka občana EU nevylučuje (viz čl. 27 a násl. směrnice). Podmínky vyhoštění rodinného příslušníka občana EU takto výslovně upravené směrnicí jsou rozhodné v řízení, v němž se o vyhoštění rozhoduje. Zákon o pobytu cizinců pak už jen v § 169r odst. 2 písm. b) reguluje, že řízení o žádosti vyhoštěného cizince o pobytové oprávnění se zastaví dnem, kdy nabyl právní moci rozsudek ukládající cizinci trest vyhoštění. Není tedy pravdou, že by směrnice vylučovala postup podle § 169r odst. 2 písm. b) zákona o pobytu cizinců, protože směrnice umožňuje, aby bylo právo pohybu a pobytu vyhoštěním omezeno. Přisvědčit ze stejných důvodů nelze ani námitce, že ustanovení § 169r odst. 2 písm. b) zákona o pobytu cizinců zhoršuje postavení rodinných příslušníků občanů EU oproti standardům směrnice.
25. Pokud jde o druhou žalobní námitku, že usnesením dovolacího soudu došlo k odkladu výkonu trestu vyhoštění, uloženému trestním rozsudkem, tudíž žalobce s účinky ex tunc nesplňuje hmotněprávní podmínky § 169r odst. 2 písm. b) zákona o pobytu cizinců, je též nedůvodná.
26. Pro rozhodnutí správního orgánu je vždy rozhodný skutkový a právní stav ke dni vydání rozhodnutí. Jde o východisko, které sice ve správním řádu není explicitně vyjádřeno, ale vyplývá z jeho regulace odvolání proti správnímu rozhodnutí a je potvrzeno ustálenou judikaturou správních soudů. Soud k tomu odkazuje např. na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. srpna 2018, čj. 1 As 165/2018 - 42, podle něhož „Obecně lze vyjít ze závěru, že pro rozhodování správního orgánu je rozhodující skutkový a právní stav v době vydání rozhodnutí. Správní řád sice neobsahuje konkrétní ustanovení, které by tuto zásadu zakotvovalo, vyplývá však implicitně ze správního řádu, zejména s přihlédnutím např. k § 96 odst. 2, § 90 odst. 4 nebo § 82 odst. 4 (k tomu podrobněji rozsudek ze dne 7. 4. 2011, č. j. 1 As 24/2011 – 79).“.
27. Jelikož usnesení dovolacího soudu bylo vydáno až po vydání usnesení o zastavení řízení o žádosti žalobce, nelze k němu přihlížet. Jinými slovy, následné vydání usnesení dovolacího soudu nezměnilo a nic nemohlo změnit na předtím pravomocně zastaveném řízení o žádosti žalobce.
28. Soud shrnuje, že žalobní námitky nevedly ke zpochybnění závěru o tom, že řízení o žádosti žalobce bylo zastaveno ke dni 11. 6. 2020. V době rozhodování soudu tudíž žalovaný není nečinný a není v prodlení s vydáním konečného rozhodnutí o žádosti žalobce.
29. Soud tedy shledal žalobu nedůvodnou, proto ji podle § 81 odst. 3 s. ř. s. zamítl.

VI.

Náklady řízení

30. Náhradu nákladů řízení soud žádnému z účastníků podle § 60 odst. 1 s. ř. s. nepřiznal, protože žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému nad rámec běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly, ani jejich náhradu nepožadoval.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 8. října 2020

Mgr. Alexandr Krysl v.r.
předseda senátu